

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM.

ARA: 30 FILLÉR

1963. MÁJUS

A szakszervezetek XX. kongresszusa után

A szakszervezetek XX. kongresszusa május 9–12 között, négy napon át tartott. A 2 700 000 szakszervezeti tagot több mint 700 küldött képviselte.

A kongresszusi jelentések, beszámolók és a négy napos vitában részt vevő felszólalók egyértelmű megállapítása volt, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom a XIX. kongresszus óta eltelt öt év alatt jelentősen fejlődött és megerősödött.

A szakszervezeti tagok száma a XIX. kongresszus óta

850 000 fővel növekedett. A szakszervezeti tagság közül több mint félmillió társadalmi aktivista és tisztségviselő végez valamilyen szakszervezeti munkát.

A szakszervezeti mozgalom szervezeti erejével és sokoldalú tevékenységével eredményesen segítette hazánk társadalmi és gazdasági fejlődését, a szocializmus alapjainak lerakását. Ma már minden olyan kérdésben, amely a dolgozókat érinti,

megillető jogok helyes gyakorlása arra kötelez bennünket, hogy a dolgozók közvetlen érdekvédelmét, nevelését és a gazdasági építőmunka segíté-

sét részleteiben megismerjük annak érdekében, hogy megfelelő javaslatokat vagy intézkedéseket tegyünk.

Az egyre növekvő feladatokat csak a szakszervezeti tevékenység erőteljes társadalmisítása útján lehet eredményesen elvégezni.

Itt sem szabad megállni a különböző bizottságok létrehozásánál. A figyelmet most arra kell fordítani, hogy a szakszervezeti munkába bevont társadalmi aktivisták és bizottságok legyenek ellátva feladatokkal. Rendszeresen foglalkozunk velük, hogy a hatáskörükbe tartozó ügyeket gyorsan és eredményesen elintézzék. Csak így biztosítható, hogy a meglevő sok lehetőséget ténylegesen fel is tudják használni.

A jövőben erőteljesen törekedünk arra, hogy a központi vezetőségtől a bizalmiakig rendszeresen és részletesen számot adjunk munkánkról választóink előtt, s egy-egy kérdés eldöntésénél a szak-

szervezeti tagság minél szélesebb körét hallgassuk meg.

A beszámolási kötelezettség megújítása hozzásegít ahhoz, hogy a szakszervezeti élet különböző fórumain minden dolgozó őszintén elmondhassa véleményét. Ez teszi egészségessé szakszervezeti szerveinkben a légkört, így lehet megkönnyíteni, hogy olyan dolgozók, akik kisebb-nagyobb politikai, gazdasági vagy valamely más kérdésben nem látnak tisztán, a szakszervezet segítségével végül is helyesen és jól ítéljék meg az egyes intézkedéseket.

Igy lesz a szakszervezet valóban a dolgozók nevelője, a kommunizmus iskolája.

BESENYEI MIKLÓS

a szakszervezeti mozgalom jelentős tényezővé vált.

Aktív részesei a tervezésnek, a tervek gyakorlati végrehajtásának. A dolgozók nevelésében, életszínvonalának, élet- és munkakörülményének alakulásában döntő szerepe, s növekvő felelőssége van az egész szakszervezeti mozgalomnak, ezen belül az egyes szakszervezeti szervezetek és tisztségviselőiknek.

A magyar szakszervezetek XX. kongresszusának az volt a feladata: mérlegelje az elmúlt évek tapasztalatait, s megjelölje azokat a teendőket, melyek a szocializmus teljes felépítéséből a szakszervezeti mozgalomra hárulnak.

A XX. kongresszus határozatait lényegében nem térnek el a XIX. kongresszus határozataitól, de figyelembe veszik a megváltozott körülményeket, az általános fejlődést és előrehaladást. Ez természetesen, hiszen a XIX. kongresszus határozatai hosszú időre világosan és egyértelműen meghatározták a szakszervezeti mozgalom alapvető feladatait, célkitűzéseit, jogkörét és hatáskörét.

Ma már elsősorban nem újabb határozatokra van szükség,

hanem a meglevő határozatok megfelelő alkalmazására, és azok minél eredményesebb

Azt kell figyelembe vennünk, hogy a társadalmi előrehaladás alapja, a mi viszonyaink között, a gazdasági építőmunka. Ebben kell tehát az egyes szakszervezeti szervezeteknek az eddiginél is hatékonyabban közreműködni és segíteni. Ez az alapja, ez biztosítja a dolgozó társaink egyre szebb és kulturáltabb életkörülményének megteremtését.

Az eddiginél jobban és rendszeresen kell segíteni, hogy a dolgozók véleménye és javaslatai meghallgatásra találjanak a különböző termelési feladatok végrehajtása során. Abból az alapvető elvből kell kiindulni, hogy a mi társadalmi rendszerünkben

a gazdasági és mozgalmi vezetők a dolgozók megbízásából irányítják a munkát.

Kötelességük tehát rendszeresen számot adni tevékenységükről és kikérni a dolgozók véleményét minden fontos kérdés eldöntésében. Ez összefüggésben van társadalmi rendszerünk mély demokratizmusával, az üzemi- és szakszervezeti demokrácia kiszélesítésével.

Arra kell törekednünk, hogy a szocialista munkaverseny, a különböző szocialista versenyformák mentesek legyenek minden sablontól, bürokráciától és minél szélesebb dolgozó rétegek kapcsolódjanak be a különböző munkamozgalmakba. Biztosítsuk, hogy a dolgozók minél szélesebb rétegei eredményesen segítsék a műszaki előrehaladást, a meglevő tartalékok feltárását és felhasználását. Legyen tökéletesebb az összhang a legfontosabb gazdasági feladatok és a szocialista munkaverseny célkitűzései között.

Többet kell tennünk annak érdekében, hogy minél kevesebb visszahúzó erő legyen. Bátorítani és segíteni kell a vezetőket és dolgozókat, hogy

a jövőben fokozott politikai és szakismeretre lesz szükség

ahhoz, hogy a bonyolultabb feladatok megoldásában el tudjunk igazodni, a lényegét tudjuk megragadni, s tényle-

minél többen keressék az új, jobb megoldásokat, amelyek nagyobb gazdasági eredményekhez vezetnek.

A gazdasági feladatok sikeres megoldásával párhuzamosan

növelni kell a dolgozók anyagi érdekeltségét.

Törekedni kell a helyes bérarányok kialakítására, a bér-alapok igazságos és ösztönző felhasználására, az egészséges munkahelyek biztosítására. A dolgozók életszínvonalának rendszeres emelése, szociális ellátottságuk növelése és kulturális felemelkedése mind-mind igen fontos szakszervezeti tevékenység volt és marad a jövőben is.

A XX. kongresszus határozatainak végrehajtása újabb erőfeszítéseket követel, és nagyobb igényeket támaszt az egyes szakszervezeti szervezetek és tisztségviselőikkel szemben. Ez még jobban aláhúzza és növeli a jelentőségét annak, hogy

A szakszervezeti munka kiszélesítése, a szakszervezetet

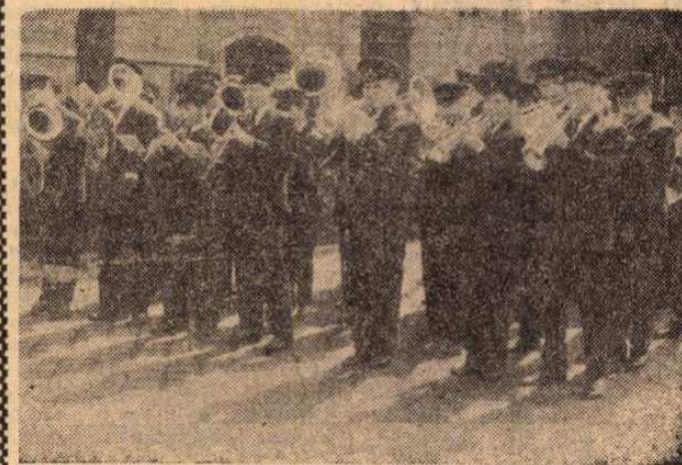
Postások a május 1-i felvonuláson

A Budapest 70. sz. postahivatal nődolgozója a menetben

A postás felvonulók szép dekorációja a menet élén

A postás fúvószenekar hangulatos zeneszámokkal szórakoztatta a felvonulókat

A legszentebb emberi jog és kötelesség

Az általános és teljes leszerelés az emberiség leg-egyetemesebb érdeke, a népek legáltalánosabb követelése, a leghumánusabb célkitűzés, amelyet az államok valaha is a zászlajukra írhattak.

A leszerelés ugyanakkor igen bonyolult probléma, amelyben politikai, katonai, gazdasági, tudományos és társadalmi kérdések a legszorosabb összefüggésben és kölcsönhatásban állnak egymással.

1963. május 9. nemcsak a hitleri fasizmus fölött aratott világtörténelmi jelentőségű Győzelem Napja. Hazánkban az idei május 9. a leszerelési hónap megnyitója volt. A magyar békemozgalom ezzel az akcióval a világ-méretű tavaszi békekampányhoz csatlakozott, s felkészült másfél évtizedes fennállásának egyik legnagyobb sereg-szemléjére, a VI. Országos Békekongresszusra.

A leszerelési hónap kedvező alkalom arra, hogy a magyar nép minden rétege megismerkedhessen a szocialista világrendszer nemzetközi politikájának elvi alapjaival, a békés egymás mellett élés elméletével és gyakorlatával, a világháború elkerülhetőségének feltételeivel.

A részleges leszerelés bizonyos mértékig csökkentheti a háborúk valószínűségét. Az általános és teljes leszerelés viszont kizárja a háborúk lehetőségét, kirekeszti a háborút a nemzetközi vitás kérdések megoldásának eszközei közül.

Az egész világon — hivatalos adatok szerint — évente mintegy 120 milliárd dollárt fordítanak katonai célokra. Csupán a NATO országok minden tíz percben egymillió dollárt költenek fegyverkezésre, s a gazdaságilag elmaradott országok katonai kiadásai is évente mintegy 5–6 milliárd dollárra rúgnak.

Svájcban kiszámították, hogy az emberiség történelmének utolsó öt és fél évezrede alatt 14 513 háború volt, s ezekben mintegy 3640 millió ember vesztette életét. Ha a háborúk okozta kár összegét aranyra változtatnák, akkor egy tíz méter vastag és 161 km széles aranszalaggal lehetne körülvenni az Egyenlítő mentén a földet.

Az amerikai szakértők véleménye szerint az Egyesült Államok atom- és hidrogénfegyver-készletében 30 milliárd dollár fekszik. Ebből az összegből 40 ezer elemi és középiskolát, 20 ezer orvostudományi kutató központot vagy 40 ezer lakóházat lehetett volna építeni. Az Egyesült Államokban egy font (45 dkg) arany ára 560 dollár. A B–58 mintájú amerikai bombázógép egy fontjának értéke 568 dollár! Egyetlen B–70-es szuperszónikus atombombázó építési költségéből 37 korszerű iskoláépületet lehetne emelni és berendezni. Egy atomhajtású repülőgép-anyahajó annyiba kerül, mint amennyi 2 750 000 tonna búza ára. Egy rakéták indítására alkalmas tengeralattjáró árból 55 000 tonna színhúst lehetne vásárolni.

Évtizedek óta sokat töprengenek a nyugati politikusok azon a kérdésen, hogyan lehetne emberségesebbé tenni a háborút. A Szovjetunió kimondta: a háborút csak az a koporsó teszi emberségessé, amelyet leszerelési egyezményből ácsolnak számára, s amelyet szigorú nemzetközi ellenőrzéssel pántolnak le, nehogy a halott valaha is feltámadhasson.

Egyre közeledik a nap, amikor a béke erői térdre kényszerítik a leszerelés ellenségeit. Ma még makacs az ellenállás, de az erőviszonyok folyamatos változása rányomja bélyegét a nyugati hatalmak legagyafurtabb manővereire, elkeseredett utóvédharcának minden akciójára.

A béke legszentebb és a legalapvetőbb emberi jog. Amikor emberletről van szó, nem számít a hovatartozás, a vallás színe. A háború emberleletek millióit véstéjezteti. Száz és száz millióknak kell összefogniuk ellene.

2052 fiatal vesz részt

a Szakma ifjú mestere mozgalomban

Jelentősen emelkedett a Szakma ifjú mestere mozgalomba jelentkezők száma. Az 1962-es évi 901-gyel szemben 1963-ban már 2052 fiatal postás kíván ebben a verseny-mozgalomban részt venni.

Az 1962-ben jelentkezettek közül

500 fiatal eredményesen vizsgázott

közülük 85-en arany, 118-an ezüst és 116-an pedig bronz fokozatot szereztek. 181 fiatal a vizsgán való részvételért elismert oklevélben részesült.

E mozgalom a postán is elérte célját: alkalmasnak bizonyult arra, hogy a posta jól képzett szakmai utánpótlását feltétlenül biztosítsa.

Sok helyütt azonban nem egyformán értelmezik a mozgalom elvét. Néhány helyen helytelenül választották meg a vizsgára jelentkezett fiatalok kötelező második munkakörét. S így olyan munkakörből kellett felkészülniük, ahol kellő gyakorlati tapasztalatot nem szerezhettek.

Helytelenül több fiatal jelentkezését nem fogadták el azzal az indoklással, hogy az általa betöltött munkakörben nincs nevezési lehetőség.

sem fordítanak kellő figyelmet a fiatalok politikai és erkölcsi fejlődésére, az általános műveltség megszerzésére, ösztönző vállalások teljesítésére.

Máshol gyakran azokat is vizsgára engedik, akik a felkészülés időszaka alatt az előírt feltételeket nem teljesítették, felkészülésük gyenge volt, magatartásuk kifogásolható.

A hibás nézetek felszámolása, a társadalmi és szakmai szervek feladata. Emellett azonban

többet kell törődnünk a fiatalok felkészülésével

Fel kell használni azokat a hasznos tapasztalatokat, amelyek több postaszervnél már kialakultak. A forgalmi hivataloknál például a hivatali oktatástiszteket bízzák meg a versenymozgalom segítségével, több helyen konzultációkat tartanak, segítik a versenyben résztvevőket a tanulásban.

A felsorolt hibák nem jelentik azt, hogy a Szakma ifjú mestere mozgalom a postán nem jó irányban halad. Megvan a hibák kijavításának lehetősége. A reális versenyfeltételek, a vizsgázató bizottságok tárgyilagossága, a feltételek szigorúsága, a résztvevők alapos felkészülése együttesen biztosítják a mozgalom sikerét.

Orbán Sándor

